

noget derimod, men det, man først skal rette sine Bestræbelser imod, maa være at hjælpe de besiddelsesløse til Bopladser og til Erhverv. Det forekommer mig i det hele taget, at naar den ærede Ordfører for det radikale Parti talte om dette, var det, ligesom der var kommet en vis Embedsmandsmæssighed over ham, at det var det, der stak igennem.

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti sagde, at han vilde modarbejde det til det yderste, og det har jeg aldrig tvivlet om, at han vilde. Men jeg vil minde ham om, at det altid har været god Konservatisme at bøje af paa det rigtige Tidspunkt, det er ikke Konservatisme stadig at staa imod, det er ikke fornuftigt. Den rette Konservatisme er at tage imod Fremskridtene, naar de ikke længere kan holdes tilbage, og jeg tror, at hvis det konservative Folkeparti vilde se sig en lille Smule om, vilde det kunne se, at dette Krav ikke lader sig holde tilbage ret længe.

Den ærede Ordfører for Venstre mente, at Tidspunktet var uheldigt. Nej, jeg mener, at Tidspunktet er saa heldigt valgt, som nogen Sinde et Tidspunkt er valgt. Det er valgt, samtidig med at man fra Regeringens Side forelægger nye Jordlovsforslag til et Beløb af 36 Mill. Kr. Det er valgt i det Øjeblik, hvor alt ligger i Kaos, saa man overhovedet ikke er i Stand til at se ud i Fremtiden, og derfor mener jeg, at man skal være dobbelt varsom fra Samfundets Side, før man giver blankt op, som man gjorde gennem Regeringsforslaget. Det er samtidig valgt, som der er blevet gjort opmærksom paa af flere af mine Partifæller, netop nu, da der staa 80 000 arbejdsledige, som, selv om dansk Industri og andet Erhverv kommer i Gang i samme Omfang som før 1914, ikke vil kunne finde Beskæftigelse, saa jeg synes ikke, mit Parti kunde have valgt et heldigere Tidspunkt til at fremføre Lovforslaget. Derfor vil jeg minde det konservative Folkeparti om, hvad den virkelig gode Konservatisme er.

Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Brorsen, der fremholdt, at Statens Jordlovsudvalg købte god Jord til billig Pris, at det er rigtigt, det er jeg vidende om. Men jeg er ogsaa vidende om, at de Statshusmandsbrug, der er blevet oprettet efter de Love, vi vedtog i Fjor, og som kostede Staten 24 Mill. Kr., er blevet oprettet, jeg vil ikke sige paa daarlig Jord — adskillige af dem er det —, men paa dyr Jord, Jord, hvis Pris ligger langt ud over den egentlige Jordværdi. Den højtærede Minister sagde i Gaar, at det var en knusende

Kritik, jeg rettede mod Amtskommissionerne og mod Sogneraadenes Formænd, fordi de havde taget denne Jord gyldig. Nej, det er en knusende Kritik, jeg retter imod den Minister, der i Fjor hindrede, at der blev sat en Undersøgelse i Gang, og i Dag hindrer, at en Ekspropriationsbestemmelse, der kunde raade Bod paa dette, bliver sat i Kraft. Men naar det er saadan — og det er ikke blevet bestridt —, at den Jord, som er blevet opkøbt i den frie Handel, er dyr, men den Jord, som er købt af Statens Jordlovsudvalg, er billig, synes jeg, det dog er den bedste Grund til, at man nu fra Statens Side begynder at tage dette Felt ind under sit Domæne.

Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Brorsen, der mente, at det var Chancen, der gav Livet Kolorit: Ja, det tror jeg gerne; jeg tror, der er mange, der i ganske særlig Grad under den Opgangsperiode, de har været inde i, har følt denne Kolorit. Jeg er tilbøjelig til at tro, at en hel Del af dem, som svømmede ovenpaa i disse Aar, den Gang følte Koloritten, men jeg er ikke slet saa sikker paa, at der er Kolorit over deres Tilværelse i Øjeblikket. De Tusinder af Landmænd, der ogsaa har været med til at gribe Chancen, og som netop, fordi det hele ramler, har grebet forkert — jeg tror ikke, at de føler Kolorit over Tilværelsen i Øjeblikket. Alle de mange, der paa Grund af Bankkrakene ligger økonomisk knust, vil sikkert heller ikke føle nogen særlig Kolorit. Og hvis vi tager hele dette Spørgsmaal under eet, kunde jeg fristes til overfor dette høje Ting at nævne en enkelt Person, fordi jeg synes, at han var Æventyrskikkelsen under hele Krigsperioden, der ligesom samlede Koloritten over sig, men som nu ogsaa ligger paa den modsatte Side af Gærdet — hvis vi tænker os Henckel, som i disse Dage neppe føler særlig Kolorit over sin Tilværelse; ja, der er Chancens Profit, det var Æventyrskikkelsen! Det er altsaa det, det ærede Medlem har stilet hen imod. Det, vi fra vor Side mener er rigtigt, er dette: Vi siger, at vi garanterer hver den, som lægger et ærligt Stykke Arbejde i sin Virksomhed, at han høster Frugten af dette Arbejde, men vi vil ikke være med til fra Statens Side at ofre Millioner, der gaar ud i en Spekulation, som til syvende og sidst maaske kan ende med Knald.

Holstein: Dersom den højtærede Landbrugsminister med sin Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Korsgaard blot har ment, at det kan være de aktuelle Besiddere af Gaardbrug, Husmandsbrug og Herre-